

Nhảy Múa Dưới Cơn Mưa

(Thông điệp nhận được từ email của một người bạn, bài nói lên **một ý nghĩa của cuộc đời**. Trong nỗi xúc động cùng san sẻ, tôi cũng muốn cùng những người bạn đã email đến tôi cùng chia sẻ thông điệp, ý tưởng này đến tất cả các bạn để chúng ta cùng suy ngẫm).

L.H.T. xin chuyển đạt

Lúc đó khoảng 8:30 sáng, phòng cấp cứu rất bận rộn. Một Ông Cự khoảng trên 80 tuổi bước vào phòng và yêu cầu được cắt chỉ khâu ở ngón tay cái. Ông Cự nói Ông rất vội vì Ông có một cuộc hẹn vào lúc 9:00 giờ. Tôi bắt mạch, đo áp huyết cho Ông Cự xong, tôi bảo Ông ngồi chờ vì tôi biết phải hơn một tiếng đồng hồ nữa mới có người đến cắt chỉ khâu cho Ông. Tôi thấy Ông nôn nóng nhìn đồng hồ nên tôi quyết định sẽ đích thân khám vết thương ở ngón tay cái của Ông Cự, vì lúc đó tôi cũng không bận với một bệnh nhân nào khác cả.

Khi khám. Tôi nhận thấy vết thương đã lành tốt, vì vậy tôi đi lấy dụng cụ để tháo chỉ khâu ra và bôi thuốc vào vết thương cho Ông Cự. Trong khi chăm sóc vết thương cho Ông Cự tôi hỏi Ông là Ông vội như vậy chắc là Ông có một cuộc hẹn với một bác sĩ khác sáng hôm nay phải không. Ông nói

không phải vậy, nhưng Ông cần phải đi đến Nhà Dưỡng Lão để ăn điểm tâm với Bà Cự, vợ của Ông ở đó. Tôi hỏi thăm sức khoẻ của Bà Cự thì Ông cho biết là Bà đã ở Viện Dưỡng Lão một thời gian khá lâu rồi và Bà bị bệnh Alzheimers (bệnh mất trí nhớ ở người lớn tuổi). Khi nói chuyện, tôi có hỏi Ông Cự là liệu Bà Cự có buồn không nếu Ông đến trễ một chút. Ông Cự nói Bà ấy không còn biết Ông là ai nữa và đã 5 năm nay rồi Bà không còn nhận ra Ông nữa. Tôi ngạc nhiên quá và hỏi Ông Cự:

“Và Bác vẫn đến ăn sáng với Bác Gái mỗi buổi sáng mặc dù Bác Gái không còn biết Bác là ai nữa?”.

Ông Cự mỉm cười, vỗ nhẹ vào tay tôi rồi nói:

“Bà ấy không còn biết tôi nữa nhưng tôi vẫn còn biết bà ấy là ai”.

Khi Ông Cự bước ra khỏi phòng, tôi phải cố gắng lắm để khỏi bật khóc. Tôi vô cùng xúc động và trầm nghĩ, “Ước gì đời mình có được một tình yêu như thế!”. Tình yêu thật sự không phải là tình yêu thân xác, cũng không phải là tình yêu lãng mạn. Tình yêu thật sự là sự chấp nhận tất cả những gì mình đang có, đã từng có, và sẽ có hoặc không.

Mỗi ngày bạn nhận được rất nhiều emails và phần lớn là chuyện vui hoặc chuyện khôi hài; nhưng thỉnh thoảng cũng có những emails mang theo những thông điệp có ý nghĩa như thế này. Và hôm nay tôi muốn được chia sẻ thông điệp này với các bạn. **Người hạnh phúc nhất không nhất thiết là người có được những điều tốt đẹp nhất, mà là người biết chấp nhận và sống một cách tốt đẹp nhất với những gì mà mình có được.** Tôi hy vọng bạn chia sẻ ý tưởng này với những người mà bạn yêu mến.

“Cuộc sống không phải là làm sao để chịu đựng cho qua cơn bão, mà là làm sao để biết nhảy múa dưới cơn mưa”.